

Titel: 'Dus..'

Auteur: Bert Nonkes

Eerste druk: oktober 2019

Alle rechten voorbehouden

Uitgegeven door: Boekhandel Heijink

Ontwerp: Total iD Hardenberg

ISBN: 9789463980609

NUR: 401

© 2019 Bert Nonkes

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

DUS..

Bert Nonkes, oktober 2019

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	6
Bruts	10
Verder ben ik een aardige jongen	12
Rijk	14
Passief competitief	16
Buitenspel	18
EHBO	20
Even slikken...	21
Gezakt	23
Het flessenmannetje	25
Even wachten	28
Ik wil een broertje!	30
Kama Sutra	32
Laat los	34
Kleven	36
Wake-up call	38
Binnen	40
De haas	42
Wildplassen	44
Ongemakkelijk...	46
Phone home	48
Burenrapport	50
Klerenzooi	52

Kikkervis	55
Roze overall	58
Dilemma	60
Speeltuin	62
Poppenkastvrees	64
Trui	66
Voetbalschoen	68
Vrij zijn... Ze wil alleen maar	70
Bang bij de tandarts	72
“Can I help you, boys?”	74
Moeders horen niet te sterven	77
Zondagsrust	79
Theaterdebuut	81
Kruistocht in maniebroek	84
Van hij lust ‘em naar een lustrum	88
Nawoord	91

VOORWOORD

23:34, 13-6-2015 | Piet-Cees van der Wel

Heb Anja nog berichtje gestuurd vandaag

23:34, 13-6-2015 | Bert Nonkes:

En?

23:34, 13-6-2015 | Piet-Cees van der Wel:

Hey topper! We zitten hier aan het strand en ik had m'n spotify-lijst aan. "Mannen van staal" kwam voorbij. Jij bent voor mij een vrouw van staal. Zo sterk. En samen met Ad en de mensen om jullie heen onbreekbaar. Ik vind je een topper! Jullie allebei trouwens! Liefs, pc

23:34, 13-6-2015 | Piet-Cees van der Wel:

Nog geen reactie. Half uur geleden gestuurd

23:35, 13-6-2015 | Bert Nonkes:

Ok! Mooi bericht man!

23:35, 13-6-2015 | Piet-Cees van der Wel:

Denk er regelmatig aan deze dagen... Was "mooi" hoe we daar samen aan dat wiegje stonden

23:36, 13-6-2015 | Bert Nonkes:

Bijzonder, absoluut...zal dat nooit vergeten

23:36, 13-6-2015 | Piet-Cees van der Wel:

Ik ook niet! Jij bent ook een topper!

23:37, 13-6-2015 | Bert Nonkes:

Da's goed om te horen!

23:37, 13-6-2015 | Bert Nonkes:

Ik vind het tof om jouw kameraad te zijn!

23:38, 13-6-2015 | Piet-Cees van der Wel:

Ik ook! Verrijking!

23:38, 13-6-2015 | Bert Nonkes:

Amen

Kameraden. Een woord dat me als Feyenoord-supporter natuurlijk aanspreekt. We stonden niet hand in hand, maar schouder aan schouder bij het wiegje van het doodgeboren zoontje van vrienden. Te snikken. De wereld kan zo hard en gemeen zijn.

Bert vroeg me om het voorwoord te schrijven in dit boekje dat gevuld is met zijn columns. Ik vond dat een grote eer, omdat ik weet hoe belangrijk schrijven voor Bert is. En hij kan het ook zo ontzettend goed. Het knappe aan Bert zijn werk is dat hij doorgaans schrijft over alledaagse dingen, maar wel met diepgang. En dat komt door zijn talent, aangevuld met zijn schat aan levenservaring.

Ik ontmoette hem zes jaar geleden voor het eerst. En om eerlijk te zijn kreeg ik niet zo'n hoogte van hem in eerste instantie. We moesten samen het geluid doen van een bandje. Na afloop

kwam hij naar me toe en zei hij: “Ik vond het super, ik heb zo’n vermoeden dat wij nog wel eens vaker gaan samenwerken”. Ik knikte en zei, eerlijk gezegd meer uit beleefdheid, dan dat ik het echt meende: “Dat zou maar zo eens kunnen”.

Toch bleek Bert gelijk te krijgen en zijn we nu zelfs kameraden. Om eerlijk te zijn kan ik me niet voorstellen dat we elkaar nog maar zes jaar kennen. We hebben al zo ontzettend veel dingen beleefd samen. Vrolijke dingen, absurdistische dingen, boos makende dingen en hele verdrietige dingen. En als je samen verdriet kan hebben, dan krijgen alle andere dingen die je samen meemaakt meer kleur. En binnenin dit boekje staan de verhalen die Bert kleuren.

“Tien jaar, en ik kan oprecht zeggen dat ik gelukkig ben. Ik ervaar elke dag als een tweede kans die ik met beide handen aanpak. Nog steeds voelt de overwinning als een Olympische zilveren medaille waarvan ik geniet, die ik regelmatig uit zijn doosje haal en trots oppoets.” Deze woorden vindt u later in dit boekje. Het is een fragment van één van de columns die mij het meeste raakte. Omdat hij net zo puur is als Bert zelf.

Puur is dan ook het eerste woord dat in mij opkomt als ik aan Bert denk. En het kan bijna niet anders zijn, dat jij ook tot die conclusie komt als je dit boekje hebt gelezen. Want je leert Bert er echt een beetje in kennen. Bert gaat moeilijke onderwerpen namelijk niet uit de weg, Bert durft de strijd aan als het moeilijk wordt. En dat vind ik enorm inspirerend aan Bert.

Af en toe doe ik als invaller een radioprogramma. En met regelmaat maak ik dan persiflages van bekende liedjes om zo de draak te steken met de actualiteit. Bert vond dat als taalkunstenaar natuurlijk erg leuk en stuurde mij spontaan eens een tekst waar ik enorm om moest lachen. We namen het gelijk samen op en ik gebruikte het de volgende dag op de radio. Voor we er erg in hadden maakten we met regelmaat dit soort liedjes. En daar is ons kameraadschap ontstaan.

Ons meest succesvolle moment was de variant die we maakten op ‘De vlam in de pijp’, van Henk Wijngaard. ‘Komt er rook uit de pijp’ maakten we nadat Paus Benedictus aftrad. Drie dagen later zaten we met Henk Wijngaard in de studio’s van 3FM bij Giel Beelen. Het werd een grote hit. Henk is ons er nog altijd dankbaar voor.

Met een enorm dal begon ik dit verhaal, met een enorme piek eindigt dit verhaal. En ik weet zeker dat er nog vele hoofdstukken zullen volgen samen. Enorme pieken en dalen. Ook die woorden passen bij Bert. En juist dat maakt, dat als ik goede raad nodig heb, ik hem vaak bel. Levenservaring maakt je wijs. Bert is enorm wijs en ik enorm wijs met hem. Daarom ben ik ook zo trots op hem. Kameraad dekt de lading wat mij betreft dan ook niet meer. Dank voor dit prachtige boekje en al jouw wijsheid vriend!

Piet Cees van der wel

BRUTS

Mijn vader had in geval van standaard situaties diverse standaard uitspraken paraat. Werd er bijzonder slecht gevoetbald op t.v. dan was het: ”zunde van ’t gras dat de speulers erop liep’n”. Maakte ik zijn flesje bier open: “Breek mie d’r gain glas of!” En was het bijzonder warm weer dan: “Kinst d’r wel bruts (broeds) bie word’n”. Het slaat nergens op, maar hij had de lachers op zijn hand.

En als het dan eens brutsig weer was, dan was er kans dat er bij ons gebarbecued werd. Dat liep volgens een vast patroon. Barbecue was leuk, maar er mocht geen journaaluitzending onder sneuvelen. Dus moest de barbecue plaatsvinden tussen 18.15 en 20.00 uur. Als hoofd van het gezin ging mijn vader over het vuur en mijn moeder over het eten. In het rode bakje op de gammele drie poten ging een zak kolen en één (wat kost dat wel niet!) reepje aanmaakblokjes. Dat ging natuurlijk nooit aan. Omdat de hele onderneming een aanslag op zijn geduld was, ging er vervolgens een fles spiritus op. Dat brandde best. Zodra de vlammen onder roosterniveau waren, werd het rooster vol met kippenvleugels gestouwd. Die waren binnen twee minuten verbrand, dus klaar. “Haal nog even een biertje, en ‘breek mie d’r gain glas of!’”